కరువొచ్చింది

కరువొచ్చింది.

పంటలు పండినై. గింజలు కళ్ళాలు దాటగానే మాయమయినై. కరువొచ్చింది.

పైరు పచ్చగా పెరిగినప్పుడూ, కంకులు బరువుగా వొరిగి, తనువు ఏపుగా పెంచిన భూదేవికీ జోహారు చేసినప్పుడూ, బంగారుగింజలు కనక వర్షంలాగా జలజల రాలినప్పుడూ, కళ్ళ పండువుగా చూసిన పేదప్రజకు కన్ను పొడుచుకున్నా గింజ కనిపించలేదు.

రైతు కూలీల తపఃఫలితాన్ని గద్దలు తన్నుకుపోయినై. కాటకం వచ్చింది.

పేదప్రజలు అలజడి పడ్డారు, గగ్గోలు పెట్టారు. కళ్ళు పటపట కొరికారు. నోళ్ళు తెరిచి, మూయటం మరిచిపోయి వారు వాళ్ళకళ్ళల్లో దైన్యమూ ఆశా, ఆగ్రహమూ, నిరాశా కనిపించి, ఆఖరుకు కళ్ళల్లోఉన్న దీపం కాస్తా ఆరి కొడిగట్టింది.

చుట్టపుచూపుగా వచ్చిన మృత్యుదేవతకు చక్కని సన్మానం జరగటం వల్ల పోనీఅని ఉండిపోయి తనరాక మూలమూలలా తెలియజేసింది.

బుద్ధిమంతులంతా చేరి పరిస్థితులమీద తమ అసమ్మతి తెలియజేయడానికి బహిరంగసభ చేయాలని తీర్మానించారు. ఇంటింటా పోయి ప్రచారం చేశారు. చదువుకున్నవాళ్ళంతా ఉద్యమాన్ని బలపరిచి ఆశీర్వదించారు. కరపత్రాలు పంచిపెట్టబడ్డాయి.

కరువు పోగొట్టడానికి ఒక తాత్కాలిక సంఘం నియమించబడ్డది. కార్యక్రమమంతా వారిచేతుల్లో ఉంచబడింది ఈ సంఘం బహిరంగసభలు ఏర్పాటు చేయడానికి పూనుకుంది. ప్రజలలో ఆశ రేకెత్తింది.

దేశంలోఉన్న కవులూ, విజ్ఞానులూ, శాస్త్రవేత్తలూ, సంఘసంస్కారులూ, బీదవాళ్ళ ప్రతినిధులూ - వేలాదివేలుగావచ్చి తాత్కాలిక సంఘంలో చేరారు.

తిండిదొంగలే కరువుకు కారణమని అందరూ ఆమోదించారు, "తిండి దొంగలు నశించాలి!" అనే నినాదం తాత్కాలిక సంఘంలో ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించబడింది.

ఈ ఆందోళన తిండిదొంగలకు నచ్చలేదు. వాళ్ళు రాజకీయతంత్రా లన్నీ వినియోగపరిచి, కరువు నిర్మూలనోద్యమాన్ని అణచడానికి ప్రయ త్నాలు ప్రారంభించారు కాని ఈ ఉద్యమం ఆగేటట్టు కాదు. దీనికి ప్రజల అండ ఉంది

ఈసంగతి గ్రహించి తిండిదొంగలు కొత్తఎత్తు వేశారు. ఎత్తుపారింది. విత్తు మొలిచింది. అది విషపుచెట్టు. దాని విషఫలితాలు మొదటి బహిరంగ సభనాడే బయటపడ్డాయి.

ఈబహిరంగ సభకు పేదప్రజలు లక్షలాదిగావచ్చారు - తమ విమో చన కొరకు జరిగే తీర్మానాలు చెవులారా విందామని.

అధ్యక్షుణ్ణి తాత్కాలికసంఘ కార్యదర్శి సూచించాడు. మరెవరో ఆమోదించారు. అధ్యక్షుడులేచి నిలబడి "సోదరులారా! మనం ఇక్కడ ఎందుకు చేరామో మీరంతా ఎరుగుదురు. మనం ఇక్కడ జరిపబోయే తీర్మానాలు సమాజంయొక్క శాంతిభద్రతలను పెంపొందించేవిగా ఉండాలి. సర్వేజనాస్సుఖినోభవంతు." అని కూర్చున్నాడు.

ఒక కవిగారులేచి ఆకలిని తిడుతూ కొన్నిపద్యాలు చదివాడు. మరోకవి గారు.లేచి మృత్యువును తిడుతూ మరికొన్ని పద్యాలు చదివాడు. అందరూ హర్షించారు. కాని పేదల ప్రతినిధుల కింకాలోని చమత్కారం అవగాహన కాలేదు ఆకలిని తిట్టడందేనికి! ఆకలి లేకపోతేఎట్లా! చావును తిట్టడం మాత్రం దేనికి! మనుష్యులు చావకుండా ఎట్లా'

అయినా వారు శాంతంగా విన్నారు.

ఒక పెద్దమనిషి లేచి ఈవిధంగా తీర్మానం ప్రతిపాదించాడు.

"పేద ప్రజలు కరువుతో బాధపడుతున్నమాట నిజం. ఇది భగవం తుడు దేశానికి పెట్టిన విషమపరీక్ష. పేదప్రజలు ఈపరీక్షకు నిలబడాలంటే ఆధ్యాత్మికబలం సాధించాలి. శ్రీకృష్ణపరమాత్మ భగవద్గీతలో ఉపదేశించి నట్లు ద్వంద్వాలను విసర్జించి, పంచతన్మాత్రలకు వశుడుగాక, కూర్మంవలె అంగాలన్నీ ముడుచుకున్నట్టు ముడుచుకుంటే ఎవరినీ బాధించనేరదు.

ఈతీర్మానాన్ని (?) బలపరుస్తూ మరోపెద్దమనిషి ఈవిధంగా చెప్పాడు.

"సోదరులారా! మనం ఒక్కవిషయం గ్రహించాలి. కరువుకన్న కూడా కరువుభయం మనను చాలాకుంగదీస్తుంది. మన తత్వవేత్తలీ విష

యం రుజువుచేస్తారు. ఈపాటి కరువుకే ఇంతమంది చచ్చారంటే వెనకటి మహాఋషులు కందమూలాలు తినీ, జలభక్షణచేసి వాయుభక్షణచేసి, అన్నేసి వేలఏళ్ళు, పుట్టలు పెరిగేలాగా ఎట్లా తపస్సు చేయగలిగారు!... సోదరులారా! మన పేదప్రజల కర్మసిద్ధాంతం గుర్తించినవారై, కరువు పరిస్థితులు అర్థంచేసుకున్నవారై కర్తవ్యం అవగాహన చేసుకున్నవారై, సాధ్యమైనంత తక్కువ ఆహారంమీద వీలయితే గుక్కెడు నీళ్ళుతాగి - కేవలం జీవించి ఉండగలందులకు మాత్రమే భోజనంచేస్తూ - ఇదిమంచి ఆరోగ్య సూత్రం. కావలిస్తే వైద్యులనడగండి! కరువును ధైర్యంగా ఎదిరించి, యింతకన్న ఘోరమైన కరువువచ్చినా తట్టుకోగలమని రుజువుచేస్తారు గాక...యీ తీర్మానం అందరూ బలపరచవలసిందని కోరుతున్నాను.''

ఆతరవాత క్రమంగా ఈక్రింది తీర్మానాలు ప్రతిపాదించబడి ఆమోదించబడినై.

1. దేశమంతటా రాంభజనలు జరపాలి.

2. దేశం నడిమధ్య ప్రాంతంలో ఒక ఎకరం హోమగుండం తవ్వి బ్రహ్మాండంగా యజ్ఞం చెయ్యాలి.

3. దేశభక్తులెవరూ పూటకు పావుశేరు బియ్యంకన్న తినకూడదు. (దీన్ని అర్థశేరుకు పెంచమని తెచ్చిన సవరణ నెగ్గింది)

4. పేదప్రజలు మృష్టాన్నాలు మానాలి. ఎవరూ అన్నం పారెయ్యరాదు (ఆ విధంగా పారేసిన అన్నాన్ని మాదాకవళం వాళ్ళకి వెయ్యవచ్చుననే సవరణ ఆమోదించబడింది.)

5 పేద ప్రజలు శరీరవ్యాయామంచేసి బలాఢ్యులుగా ఉండాలి.

ఈ విధంగా ఇంకా చిల్లర తీర్మానాలు—ఎవరూ అబద్ధం ఆడరాదనీ, తిండి దొరకని పక్షంలో ఆకో అలమో తినాలిగాని నిరశనప్రతిజ్ఞచేసి చావరాదనీ, సాధ్యమైనంతవరకు అందరూ బ్రహ్మచర్యం అవలంబించాలనీ మాంసాహారం వర్జించాలనీ, దేశభక్తులంతా గీతాపారాయణ చెయ్యాలని— కూడా జరిగినై.

తీర్మానాల అనంతరం కరువు నిర్మూలన మహాసభ (సంవత్సరచందా ఒక అణా, పోషకులకు బేడా. రాజపోషకులకు రూపాయి. యావజ్జీవ సభ్యత్వానికి నూటపదహార్లు) ఒకకార్యవర్గాన్ని ఎన్నుకుంది. అందులో రాజపోషకులూ, యావజ్జీవసభ్యులూ మాత్రమే ఎన్నుకోబడ్డారు.

పేదవాళ్ళ ప్రతినిధులంతా చేరి వేరే ఒకసభ పెట్టారు. జరిగిన సమావేశాన్ని ఖండించారు. ఇందులో సరిఅయిన తీర్మానం ఒకటికూడా జరగలేదు. కరువు కారణాలు చర్చించబడలేదు. తిండి దొంగలను ఎదుర్కొనే కార్యక్రమం ఇవ్వబడలేదు. జరిగిన తీర్మానాలలో ఏ ఒకటికూడా అసలు సమస్య నెదుర్కోదు. సరిఅయిన తీర్మానాలు కొందరు ప్రతిపాదించగా మహాసభాధ్యక్షుడు వాటిని శాంతిభద్రతలకు హానికరంగా ఉన్నాయని తోసేశాడు.

పేదల ప్రతినిధుల సమావేశంలో కొన్ని తీర్మానాలు చేయబడినై.

"తిండిదొంగలను మహాసభ ఎదిరించాలి; శిక్షించాలి ఆహారపదార్థాలు సంపాదించడానికీ, ప్రజలకు న్యాయంగా పంచడానికీ ఉపసంఘాలు నియమించాలి. ఇందులో ప్రజాప్రతినిధులే ఉండాలి."

ఈ తీర్మానం మూసి మహాసభ కార్యవర్గం మండిపడింది.

"వీళ్ళకేం చెబుతారు. రేపు యజ్ఞం చేయడానికి మోతుబరులు వందలకు వందల పుట్లు ధాన్యం విరాళం ఇస్తున్నారు. తిండిదొంగలు నశించాలి అని మనం అన్నట్టయితే పెద్దవాళ్ళకు కోపం వచ్చేస్తుంది. మనం సామంతో వారి హృదయాలు కరిగించాలి. హృదయాలు కరగగానే దేశం మళ్ళీ సుభిక్షం అవుతుంది.

"అదీకాక మనలో అంతో ఇంతో ధాన్యం దాచుకున్న వాళ్ళం ఉన్నాం. మనమూ తిండిదొంగలమేనా మరి ? ఆ మాట అని మనం మన ధాన్యం బయట పెట్టేస్తే ఎవరి కడుపునిండుతుంది? మనమూ మన భార్యలూ, బిడ్డలూ మాడడమే కాని మరేమీ జరగదే" అన్నాడు అధ్యక్షుడు.

క్రమంగా మహాసభలో కొన్ని తరగతు లేర్పడినై. ఆధ్యాత్మిక వాదులూ, తాత్విక వాదులూ, కార్యవాదులూ ఎవరికి వారయినారు. కరువు దారిన కరువు చెలరేగుతూనే ఉంది.

ప్రజలంతా మహాసభను నమ్ముకుని ఉన్నారు. నిస్పృహా, ఆశా. ఈ రెంటిమధ్యా వారు త్రిశంకు స్వర్గంలో ఉన్నారు. ఉద్యమం ఎంతకాలం సాగినా తిండి దొంగలపని బాగానేఉంది. వారి ప్రతినిధులంతా క్షామనివారక మహాసభలో ఉన్నారు. క్షామ నివారణకుగాను ఉపసంఘాలు నియమించబడినై. ఉపసంఘాల్లో స్థానాలకోసం కలతలూ, చీలికలూ, పోటీలూ సాగినై.

"ఈకలతలూ, చీలికలూ, పోటీలూ ఏమిటి !" అన్నారు కొందరు.

"రాజకీయ చైతన్యం బాగా సాగుతున్నదన్నమాట!" అన్నారు తెలిసిన వాళ్ళు.

పేదవాళ్ళ పరిస్థితి నానాటికీ హేయమైన స్థితికి వచ్చింది. వాళ్ళ ప్రతినిధులు ప్రజల సమైక్యపోరాటం సాగితేనేగాని ఈక్షామం నివారణ కాదని అలజడి ప్రారంభించారు.

వెంటనే తిండిదొంగ ప్రతినిధులు పేదల ప్రతినిధులు దేశద్రోహులని ప్రచారం ప్రారంభించారు.

దేశంలో కల్లోలం హెచ్చిపోయింది.

"ఈ కల్లోలాల కన్నిటికీ కారణం ఎవరు ? పేదల ప్రతినిధులమని చెప్పుకుంటున్న దేశద్రోహులు. వారిని నమ్మకండి. ప్రజలు చాలా మంచి వాళ్ళు వారికి శాంతి భద్రతలు ఇష్టం. క్షామనివారణార్థం వాళ్ళేన్నాళ్ళ యినా త్యాగయుతంగా వస్తుంటారు ఈ దేశ ద్రోహులు వాళ్ళకి తిండిజ్ఞాపకం చేస్తున్నారు. క్షామనివారక సభనుపడగొట్టటం వాళ్ళపనిగా పెట్టుకున్నారు. దేశంలో అశాంతీ, అరాచకమూ విజృంభించి ఆనందించాలని వీళ్ళకుతూహలం" అని మహాసభ ప్రకటించింది.

పేదల ప్రతినిధులు దేశద్రోహులుగా నిర్ణయించబడ్డారు.

"మేము మీ వాళ్ళం ! మీరంతా పెద్దలు. మీరు ముందుండి మాకు దారిచూపకపోగా, తిండి దొంగలు ఆడించే ఆటలు ఆడుతున్నారు. ప్రజలు కరువు నెదుర్కొనే కార్యక్రమం ఇవ్వక, మమ్మల్ని వేటాడటం ఒక ఉద్య మంగా చేస్తున్నారు. ఈ విధంగాప్రజలను మభ్యపెట్టటం ద్రోహం!...రండి మనమంతా కలిసి తిండి దొంగల్ని ఎదుర్కొందాం" అన్నారు పేదల ప్రతినిధులు

వీళ్ళ కేకలు ఊరికేపోలేదు. వీటిలో ఉన్న సత్యాన్ని పేదప్రజలు అర్థం చేసుకున్నారు. క్షామ నిర్మూలనాశక్తి కలవారంతా అర్థం చేసు కున్నారు. మహాసభలో క్షామాని కనుకూలంగా ఉన్న ముఠా, చెరువెండితే చేపలు బయట పడ్డట్టు, బయటపడ సాగారు.

వీళ్ళు తిండి దొంగల ప్రాబల్యం చూసుకుని ప్రజలను ఆఖరుసారి వంచించటానికి కొన్ని నినాదాలు తయారుచేశారు.

"దేశ ద్రోహులు నశించాలి, ధర్మం వర్ధిల్లాలి. దానపరులకు జై! ధర్మాత్ములకు జై! భూతదయకు జై!"

ఈనినాదాలతో పేదల ప్రతినిధులమీదికి మూఢప్రజని రెచ్చగొట్టటానికి ప్రయత్నించారు.

కొంతకాలం అందరికీ మతులుపోయినట్టు కనపడ్డది.

"ఈ అన్యాయంకన్న కరువేబాగుంది. పేదల ప్రతినిధులమని పేరు పెట్టుకొని వీళ్ళంతా సంక్షోభం తెస్తున్నారే!" అని తెలియని విద్యార్థులు వాపోయినారు.

కాని ఇంత సంక్షోభమూ కరువును పారదోలే ప్రయత్నంలో ప్రజలకూ ప్రజాద్రోహులకూ మధ్యజరిగే సంఘర్షణలలో ఏర్పడ్డదని వందమతులకుకూడా తెలిసి రాసాగింది

తమను తిండిదొంగలెంత యుక్తిగా వంచించారో కనుక్కున్నారు. మహాసభవారు. వారిలో ప్రజాహితంకోరినవారంతా క్షామ నివారణోద్యమంలో ప్రజలపక్షంగా నిలిచారు.

"ఇంకా దారుణం హెచ్చిపోతుంది చూస్తూఉండండి!" అన్నారు తిండిదొంగల ప్రతినిధులు మారువేషాలతో ప్రజలమధ్య తిరుగుతూ. యదార్థానికి అటువంటిదేమీ జరగలేదు.

అకస్మాత్తుగా తిండిదొంగలు మాయమైనారు. చూస్తూండగానే లక్షలకు లక్షలబస్తాల ఆహారధాన్యం నడివీధిలోకి నడిచి రాసాగింది.

కరువు అదృశ్యమయింది.

మృత్యుదేవత వెళ్ళివస్తాననికూడా చెప్పకుండా అదృశ్యమయింది.

దేశంలో శాంతి సౌభాగ్యాలు వర్ధిల్లినై.